

Tohle album nemůžete minout jen tak, mezi řečí (Docuku)

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Úterý, 11 Leden 2005 04:00

Kolik už bylo popsáno papíru o tom, že kapel, upravujících lidové písně do rockovějšího (či jiného) hávu, je jako hub po dešti? Kolik recenzentů už si lámalo hlavu nad tím, kdo je lepší než Čechomor. A jistě se objevila i otázka, zda na sklonku loňského roku soupeření o přízeň podobně zaměřeného publika vyhraje Koňaboj či Docuku. Odpověď patrně nebude jednoduchá.

Valašskomeziříčská skupina **Docuku** za sebou nemá dlouhou historii, ale její deska **Meziřečí** vypovídá o cestě, kterou už za tu dobu ušla. Po prvním poslechu je jasné, že její hudba stojí a padá s houslemi Lukáše Španihela, jinak primáše cimbálové muziky Soláň. A tady je odpověď - citlivý přístup k úpravám valašských a slovenských písní je zajištěn. Kromě nich se na desce objevují tóny z valašsko-slovenského pomezí a Banátu, navíc tři skladby u

mělé (autorem melodie je akordeonista Roman Vavřík). Španihelovi cit pro lidovou notu nechybí - dokládá to například hudbou k úvodní skladbě *Ti mezříčtí páni*, ale především sóly v jednotlivých písních (za zmínku jistě stojí úvod k písni *Gural*). Housle u Docuku hrají prim - a tak to má být.

Akordeon je dalším výrazným prvkem do zvuku kapely. Krásné souzvuky s houslemi (v *Mordu* či *U súsedů*) nebo s bicími (opět *Mord*) ukazují na přesné aranže a hledání míst, která budou nástroji vyhovovat. Platí ovšem - nijak nevyčnívá, pouze slouží celkovému obrazu.

Tohle album nemůžete minout jen tak, mezi řečí (Docuku)

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Úterý, 11 Leden 2005 04:00

Naopak jasně dominantní postavení patří bicím. Pod rukama Karla Mikuše (ex Mňága a Žďorp) se v jednotlivých písničkách nejedná o pouhý rytmický doprovod, ale o doplnění nálady sdělení. S bicími v Mordu se budete bát, Na uherskej straně vám bude do tance, u *Pašeráckých* opatrně přešlapovat - bicí tu vždy dokazují, co lidovým písničkám pro současného posluchače jaksi "chybí" - stačí dodat rytmiku, na kterou jsou naše uši zvyklé a hned se poslouchá jaksi lépe, jednodušeji. Viz například

Horehronka

, která vás zvukem bicích přimáčkne do křesla ani nebudete vědět jak. A následující

Hungarika

s jednoduchým podupáváním (a cinkavou flétnou) ukáže, že rytmus má Mikuš opravdu v krvi.

Je třeba zmínit ještě přinejmenším Lucii Redlovou, jejíž mandolína nikde nevyčnává, neupozorňuje na sebe, ale nápaditě dokresluje, jednotlivé písně koření - zde je třeba mluvit o úvodu k *Pašeráckým* nebo hezkém vyznění mandolíny v umělé *Proč jsi můj milý*.

Docuku se mohou chlubit skvěle sezpívaným sborem. Takovým, za který by se nemusela stydět kdekterá cimbálka. V *Těch mezříčských pánech*, *Pašeráckých*, nebo písničce *Čí to chlapani* a nebo kdekoliv jinde - sbor přesvědčí svým souzvukem, přesností, sytostí. A umí si vyhrát i se schopností utéct jeden druhému - zaspát nebo předběhnout ostatní někdy není na škodu - to je dobře slyšet ve skladbě

Gural

. Naopak sólový zpěv je slabinou skupiny. U Lucie Redlové jde slyšet u písni

Horehronka

, že na "těžký kalibr" prostě nemá - i když se snaží být jistá a pevná ve výrazu, nedaří se. U Jiřího Buksy (jinak též kytara, heligonka a další) je totéž lehce zachytitelné v

Huslích

či písni

Gural

(v té navíc zpěvák nestíhá dodýchat vše, co by měl na jedno nadechnutí odzpívat). Naopak

Terchovské

si trošku nesmělý zpěv žádají, dostanou ho a znějí vtipně, svěže, vesele. Na druhou stranu - sborový zpěv je pro lidovky, byť upravované, velmi podstatný, takže - Docuku tak jako tak vítězí.

Potěší i to, že Docuku neváhali do úprav tanců z Banátu *Rumunica* pozvat romskou skupinu **Ka ndrači**

- hle, třešnička na dortu, která ukazuje, že muzikanti berou hudbu opravdu srdcem.

Tohle album nemůžete minout jen tak, mezi řečí (Docuku)

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Úterý, 11 Leden 2005 04:00

Docuku jsou na cestě. To co sdělují svojí první deskou jistě není něco, co bychom měli přeslechnout, jistě nejde o něco, co je sdělováno jen tak, mezi řečí.

A kdo vyhrál to soupeření - Docuku nebo Koňaboj? Dá se říct, že obě kapely, jedna jako druhá. Mají za sebou silné první desky, po kterých se dá čekat, co bude dál. Nechejme se překvapit.

Docuku: *Meziřečí* (Indies 2004); *Ti mezřičtí páni*; *Išel Janko*; *Pašerácké*; *Husel*; *Gural*; *Horehronka*; *Hungarika*; *Mord*; *Terchovské*; *U susedů*; *Proč jsi můj milý*; *Na uherskej straně*; *Rumunica*; *Čí to chlapi* . Celková délka 49:05

<http://www.docuku.centrala.org>